



בש"פ 584/19 - חליל אבו עטיוי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 584/19

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

חליל אבו עטיוי

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה בתיק עמ"י 55880-01-19 שניתן על ידי כב'
השופטת ר' בש

בשם המבקש:

עו"ד עמר זינאתי

החלטה

*

1. בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטת ר' בש) בעמ"י 55880-01-19 במסגרתה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בחדרה (השופט א' קפלן) במ"י 53717-01-19 בגדרה נדחתה טענת המבקש להיעדר סמכות מקומית ומעצרו הוארך עד ליום 24.1.2019.

2. בתמצית בלבד אציין כי המבקש נעצר ביום 13.1.2019 בחשד לביצוע שורת עבירות שעניינן התפרצות



למגורים בכוונה לבצע עבירה; קשירת קשר לפשע; זיוף סימני זיהוי של רכב; גניבת רכב; גניבת כלי חקלאי; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; החזקת מכשירי פריצה; הסגת גבול פלילית; היזק לרכוש במזיד; הסעת שוהה בלתי חוקי; כניסה לישראל שלא כחוק וכן נהיגה בזמן פסילה.

3. בתאריכים 14.1.2019, 16.1.2019 ו-20.1.2019 המשיבה הגישה בקשות להארכת מעצרו של העורר בבית משפט השלום בפתח תקווה.

בית המשפט השלום קיבל בקשות אלו באופן שמעצרו של המבקש הוארך עד ליום 22.1.2019.

המשיבה הגישה בקשה נוספת להארכת מעצרו של המבקש ביום 22.1.2019 בשלושה ימים נוספים, והפעם בבית משפט השלום בחדרה.

טענת המבקש לפיה אין לבית משפט השלום בחדרה סמכות מקומית נדחתה, ומעצרו הוארך עד ליום 24.1.2019.

4. ערר שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי על החלטה זו נדחה, לאחר שנקבע כי למרות שהבקשות להארכת "מעצר הימים" הוגשו תחילה בבית משפט השלום בפתח תקווה, הטיפול בתיק הפלילי הועבר לידי יחידת תביעות מעצרים בחדרה, אשר אמורה להגיש כתב אישום נגד המבקש בבית משפט השלום בחדרה, וזאת לנוכח מקום ביצוע העבירות.

כמו כן נקבע כי אמנם עניינו של המבקש אינו בא במישירן בגדרי החריג כאמור בסעיף 3(ב)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) המאפשר להעביר את הדיון בעניינו של חשוד מבית המשפט שדן לראשונה בהארכת מעצר לבית משפט אחר "אם חקירת העבירה הועברה ליחידה חוקרת אחרת"; אך משעבר התיק ליחידת תביעות אחרת, נקבע כי מתקיימת תכלית הסייג האמור.

זאת ועוד, בהסתמכו על פסיקת בית משפט זה בבש"פ 6088/16 מלול נ' מדינת ישראל (7.8.2016), קבע בית המשפט המחוזי כי גם אם נפל פגם בהתנהלות המשטרה, הרי שלא נגרם למבקש כל עיוות דין או "פגימה מהותית בזכויותיו".

5. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה חוזר המבקש על טענותיו כפי שנטענו בערכאות דלמטה, ובכלל זה על טענתו כי בית משפט השלום בחדרה נעדר סמכות מקומית לדון בעניינו, שכן לשיטתו, החריג המנוי בסעיף 3(ב)(2) לחוק המעצרים לא מתקיים.

6. דין הבקשה להידחות.

7. בית משפט זה חזר ופסק כי רשות ערר על החלטה בעניין מעצר תינתן רק במקרים חריגים אשר מעוררים



שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו של המבקש, או כאשר ההחלטה עליה נסובה הבקשה פוגעת במבקש באופן חריג וקיצוני (וראו, למשל: בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל (17.4.2011)).

הבקשה שלפניי אינה באה בגדרי אמות המידה האמורות.

8. לא מצאתי כל ממש בטענותיו של המבקש בדבר היעדר סמכות לבית משפט השלום בחדרה. ממילא לא שוכנעתי כי יש בהעברת מקום הדיון כפי שנעשה בעניינו כדי להביא לפגיעה של ממש בו.

9. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ז בשבט התשע"ט (23.1.2019).

ש ו פ ט
